
This is the **published version** of the bachelor thesis:

El Bacha Es Sadany, Hasna; Bartomeus Bayès, Oriol, dir. L'impacte de la cobertura mediàtica d'Al Jazeera en el conflicte Palestí-Israelià. 2024. (Grau en Ciència Política i Gestió Pública)

This version is available at <https://ddd.uab.cat/record/300935>

under the terms of the license

**UNIVERSITAT AUTÒNOMA DE BARCELONA
FACULTAT DE CIÈNCIES POLÍTiques I SOCIOLOGIA**

TREBALL DE FI DE GRAU

**L'IMPACTE DE LA COBERTURA MEDIÀTICA
D'AL JAZEERA EN EL CONFLICTE
PALESTÍ-ISRAELIÀ**

**AUTORA: Hasna El Bacha Es sadany
TUTORITZAT PER: Oriol Bartomeus Bayès**

**GRAU EN CIÈNCIA POLÍTICA I GESTIÓ PÚBLICA
17 DE MAIG DE 2024**

La indiferència, la ignorància o la negació no poden esborrar la veritat.

- Desmond Tutu

ÍNDICE

1. Justificació	4
2. Objectius	6
2.1. Objectiu General	6
2.2. Objectius Específics:	6
2.3. Hipòtesi	6
3. Marc Teòric	7
3.1. Teoria de la comunicació i mitjans en conflicte	7
3.1.1. Teoria de l'establiment de l'agenda	7
3.1.2. Teoria de l'Espiral del silenci	8
3.1.3. Teoria del framing	9
3.2 Al Jazeera: història, missió i controvèrsies	10
3.2.1. Origen i desenvolupament d'Al Jazeera	10
3.2.2. Cobertura del conflicte palestí-israelià	11
3.3. Anàlisi del conflicte palestí-israelià	12
3.3.1. Context històric	12
3.3.1.1. Orígens del conflicte	12
3.3.2. Actors principals	14
3.3.2.1. Israel	14
3.3.2.2. Palestina	15
3.3.2.3. Actors internacionals	15
4. Resultats	17
4.1 Influència d'Al Jazeera en l'opinió pública internacional	17
4.1.1 Anàlisi de contingut de la cobertura d'Al Jazeera	17
4.1.2 Comparació amb altres mitjans de comunicació	19
6. Bibliografia	27

RESUM

Aquest estudi analitza l'impacte de la cobertura mediàtica d'Al Jazeera sobre el conflicte en Palestina, destacant com influeix en la configuració de l'opinió pública internacional i l'agenda mediàtica global. Utilitzant un enfocament qualitatiu, s'examina la profunditat i naturalesa de la cobertura d'Al Jazeera, comparant-la amb altres mitjans internacionals com a CNN i BBC. S'observa que Al Jazeera emfatitza les violacions de drets humans i les conseqüències humanitàries del conflicte, oferint una perspectiva que sovint difereix de la cobertura més neutral d'altres mitjans. L'estudi també avalua l'impacte d'aquesta cobertura en les percepcions públiques i polítiques, indicant que Al Jazeera ha jugat un paper crucial a destacar aspectes del conflicte que són subrepresentats per altres mitjans, la qual cosa al seu torn influeix en la diplomàcia i les polítiques internacionals. A més, s'analitzen les reaccions i crítiques cap a Al Jazeera, mostrant com el seu enfocament informatiu ha generat tant suport com controvèrsia.

Paraules clau: Al Jazeera, conflicte palestí-israelià, cobertura mediàtica, opinió pública internacional, drets humans, agenda mediàtica.

ABSTRACT

This study examines the impact of Al Jazeera's media coverage on the conflict in Palestine, highlighting its influence on shaping international public opinion and the global media agenda. Through a qualitative approach, the depth and nature of Al Jazeera's coverage are analyzed and compared with other international media such as CNN and BBC. It is noted that Al Jazeera emphasizes human rights violations and the humanitarian consequences of the conflict, offering a perspective that often differs from the more neutral coverage of other media. The study also assesses the impact of this coverage on public perceptions and policies, indicating that Al Jazeera has played a crucial role in highlighting aspects of the conflict that are underrepresented by other media, thereby influencing diplomacy and international policies. Additionally, the reactions and criticisms towards Al Jazeera are analyzed, showing how its reporting approach has generated both support and controversy.

Keywords: Al Jazeera, Israeli-Palestinian conflict, media coverage, international public opinion, human rights, media agenda.

1. Justificació

En l'era moderna, els mitjans de comunicació exerceixen un paper crucial en la configuració de l'opinió pública. Des de la impremta fins a l'era digital, els mitjans han evolucionat per a convertir-se en una força omnipresent que no sols informa les persones sobre els esdeveniments mundials, sinó que també modela les seves percepcions i opinions. Lippmann (1922) argumenta que els mitjans són una "fàbrica" de consens que construeix la realitat que el públic arriba a entendre i sobre la qual forma opinions. Aquesta funció és crítica perquè, com assenyala McCombs i Shaw (1972) en la seva teoria de l'establiment de l'agenda, els mitjans no sols diuen què pensar; més significativament, ens diuen sobre què pensar.

A més, els teòrics de l'espiral del silenci, com Noelle-Neumann (1974), suggereixen que la influència dels mitjans va més enllà de la mera presentació d'informació, arribant a influir en les persones perquè adoptin opinions majoritàries o popularment sostingudes, sovint a costa de les opinions minoritàries. Això destaca com els mitjans poden amplificar uns certs punts de vista mentre marginalitzen uns altres, configurant així el discurs públic en formes que poden tenir àmplies implicacions polítiques i socials.

En el context dels conflictes internacionals, la cobertura mediàtica adquireix una dimensió encara més complexa. Segons Galtung i Rugeix (1965), en la seva teoria de l'estructura de les notícies, els esdeveniments que obtenen cobertura són aquells que compleixen amb uns certs criteris de noticiabilitat, com la univocidad, la referència a elits nacionals i la negativitat. Aquests criteris, no obstant això, poden resultar en una representació desproporcionada i, a vegades, distorsionada dels esdeveniments, afectant profundament la percepció pública del conflicte.

En el context contemporani del conflicte a Palestina, la presència d'Al Jazeera ha estat fonamental per a mantenir l'atenció global sobre els desenvolupaments a la regió. La cadena, amb el seu enfocament en el periodisme directe i en profunditat, ha aconseguit transmetre les complexitats del conflicte palestí-israelià a una audiència mundial, emfatitzant especialment les experiències i sofriments de la població civil palestina.

L'hipòtesi que "on hi ha imatge, existeix el conflicte" ressalta el paper crucial dels mitjans visuals en l'era digital per a la construcció de l'opinió pública i la política internacional. Al Jazeera ha utilitzat la seva plataforma per a assegurar que les imatges i

les històries del conflicte no sols siguin visibles, sinó que també siguin difícils d'ignorar. Segons Wolfsfeld (2011), en la seva anàlisi sobre mitjans i conflictes polítics, la visibilitat mediàtica pot alterar significativament la dinàmica d'un conflicte, atraient l'atenció i la intervenció internacional.

La cobertura d'Al Jazeera sobre els recents enfrontaments i crisis humanitàries a Palestina ha tingut un impacte notable en la percepció internacional del conflicte. La cadena ha destacat no sols la urgència de la situació, sinó també l'asimetria del poder i la resistència civil, contribuint a un enteniment més matisat i profund de les causes i conseqüències del conflicte. Segons estudis recents, la cobertura mediàtica pot influir en les decisions polítiques i en el suport o rebuig internacional a les accions dels governs involucrats (Robinson, 2002).

Actualment, al Jazeera ha estat en el centre de la cobertura de la guerra a Palestina, proporcionant un angle de reportatge que ha estat tant elogiat per la seva profunditat com criticat per la seva parcialitat. Segons Dima Khatib, directiva d'Al Jazeera, la cobertura de la guerra per part d'Al Jazeera ha posat de manifest les falles en el compliment del dret internacional i els drets humans (El Diari, 2023). A més, l'amenaça de tancament d'Al Jazeera per part d'Israel indica la percepció de la seva influència; com reporta Llaura, el govern de Netanyahu veu a Al Jazeera com a part integral en la guerra de narratives, una visió que justifica accions dràstiques com el tancament de les seves operacions durant el conflicte (Llaura, 2023).

2. Objectius

2.1. Objectiu General

- Analitzar com la cobertura mediàtica d'Al Jazeera sobre el conflicte a Palestina influeix en la construcció de l'opinió pública internacional.

2.2. Objectius Específics:

- Examinar la profunditat i naturalesa de la cobertura d'Al Jazeera sobre els esdeveniments clau del conflicte en Palestina per a identificar els elements que potencien la visibilitat internacional d'aquest.
- Avaluar les reaccions de l'opinió pública global i d'altres mitjans de comunicació enfront dels reportatges d'Al Jazeera sobre Palestina, per a entendre com aquests reportatges han modificat percepcions i discursos prevalents.
- Investigar les implicacions del tractament informatiu d'Al Jazeera en termes de drets humans i dret internacional, centrant l'anàlisi en com la cadena ha destacat les falles en el seu compliment durant el conflicte.

2.3. Hipòtesi

La hipòtesi central del projecte es basa en el fet que la presència d'Al Jazeera en la cobertura del conflicte a Palestina ha jugat un paper crucial a transmetre la realitat del conflicte a la resta del món, destacant la importància del rol de les imatges i els reportatges en profunditat per la formació de l'opinió pública global.

En quant a les preguntes específiques de recerca:

1. ¿De quina manera la cobertura d'Al Jazeera sobre els esdeveniments clau a Palestina ha afectat la visibilitat internacional del conflicte i ha influenciat l'agenda mediàtica global?

Aquesta pregunta busca explorar la capacitat d'Al Jazeera per a establir prioritats temàtiques en l'agenda mediàtica internacional i com els seus reportatges detallats i les imatges transmeses han captat l'atenció mundial.

2. ¿Com ha reaccionat l'opinió pública internacional i altres mitjans de comunicació als reportatges d'Al Jazeera sobre Palestina, i quins canvis es poden observar en la percepció pública del conflicte?

Amb aquesta pregunta, s'avaluarà l'impacte de la cobertura d'Al Jazeera en la modificació de les percepcions i discursos sobre el conflicte en Palestina, analitzant tant el suport com les crítiques que ha rebut la cadena.

3. ¿En quina mesura la cobertura d'Al Jazeera ha destacat les falles en el compliment del dret internacional i els drets humans en el context del conflicte palestí, i quins han estat les conseqüències d'aquesta cobertura?

Aquesta pregunta se centra en l'anàlisi crítica de com Al Jazeera ha informat sobre les violacions de drets humans i les transgressions del dret internacional, buscant entendre l'efecte d'aquests reportatges en la consciència i les reaccions internacionals.

3. Marc Teòric

3.1. Teoria de la comunicació i mitjans en conflicte

3.1.1. Teoria de l'establiment de l'agenda

La Teoria de l'establiment de l'agenda sosté que els mitjans de comunicació no sols ens informen sobre què pensar, sinó més críticament, sobre què pensar. Aquesta teoria va ser formulada inicialment per Maxwell McCombs i Donald Shaw en el seu estudi seminal sobre els efectes dels mitjans en la campanya presidencial dels Estats Units en 1968. Segons McCombs i Shaw, els mitjans tenen la capacitat de modelar l'agenda pública destacant uns certs temes, fets i opinions, i relegant uns altres a un segon pla, la qual cosa influeix directament en la percepció del públic i en les prioritats de la societat (McCombs i Shaw, 1972).

El procés d'establiment de l'agenda es realitza mitjançant la selecció de notícies i la freqüència amb la qual es presenten uns certs temes. En el context del conflicte a Palestina, els mitjans, i específicament Al Jazeera, exerceixen un paper crucial a determinar quins aspectes del conflicte capturen l'atenció global i com s'emmarquen aquests esdeveniments. La capacitat d'un mitjà com Al Jazeera per a enfocar en les

violacions de drets humans, per exemple, pot elevar la importància d'aquests assumptes en l'agenda global, pressionant a actors internacionals i locals a actuar o respondre.

Recerques addicionals han estès aquesta teoria al concepte de "enquadrament", que no sols se centra en quins temes són destacats, sinó també en com es presenten aquests temes. Iyengar (1991) assenyala que l'enquadrament pot afectar significativament la interpretació dels esdeveniments noticiosos, en controlar l'angle des del qual s'aborden les històries. En el cas d'Al Jazeera, l'enfocament en les narratives humanitàries i les lluites diàries dels palestins proporciona un marc que pot fomentar l'empatia i el suport internacional cap a la seva causa.

3.1.2. Teoria de l'Espiral del silenci

La Teoria de l'espiral del silenci, proposta per Elisabeth Noelle-Neumann en la dècada de 1970, sosté que les persones tenen una tendència natural a romandre en silenci quan perceben que les seves opinions són contràries a l'opinió majoritària de la societat. Aquesta teoria és particularment rellevant en contextos d'alta polarització i conflicte, on l'expressió d'opinions dissidents pot resultar en aïllament social o conseqüències més severes (Noelle-Neumann, 1974).

En l'àmbit dels conflictes com el de Palestina, els mitjans de comunicació juguen un paper crucial en la formació del que es percep com l'opinió pública majoritària. Al Jazeera, pel seu ampli abast i la seva influència significativa, pot tenir un impacte considerable en el que el públic se sent còmode expressant. Si la cobertura d'Al Jazeera tendeix a ser favorable a la causa palestina, això podria animar a més persones a expressar obertament el seu suport a Palestina, creient que el seu punt de vista és àmpliament compartit o acceptat.

A més, la cobertura dels mitjans també pot suprimir l'expressió d'opinions contràries. Per exemple, en societats on la narrativa predominant afavoreix una de les parts en conflicte, aquells que simpatitzen amb l'altra part poden optar per silenciar-se per a evitar conflictes o rebuig. Aquest fenomen pot ser especialment visible en les xarxes socials, on la ràpida propagació d'informació i la presència de

"cambres de ressò" poden intensificar la percepció d'una opinió majoritària, descoratjant les veus dissidents (Gearhart i Zhang, 2015).

3.1.3. Teoria del framing

La Teoria del Framing, desenvolupada en el context dels estudis de comunicació, sosté que els mitjans de comunicació modelen la percepció pública no sols triant quines històries cobrir, sinó també com presentar-les. Els marcs (frames) són estructures d'interpretació que els mitjans utilitzen per a organitzar la realitat, influint de manera significativa en la comprensió i resposta del públic davant esdeveniments i notícies (Entman, 1993).

Al Jazeera, coneguda pel seu enfocament alternatiu en la cobertura mediàtica global, utilitza el framing per a destacar aspectes específics del conflicte israelià-palestí. Aquests marcs no sols informen sobre els fets, sinó que també ofereixen interpretacions i contextos que guien al públic cap a una comprensió particular del conflicte. Per exemple, si Al Jazeera tria enfocar la seva cobertura en les adversitats enfrontades pels civils palestins, aquest marc pot induir empatia i suport internacional cap a la causa palestina.

D'altra banda, la selecció de marcs que ressalten la violència perpetrada per grups palestins pot tenir l'efecte contrari, possiblement generant una percepció negativa de la resistència palestina entre l'audiència internacional. L'ús estratègic de marcs específics per part d'Al Jazeera és crucial per a comprendre com el mitjà pot influir en l'opinió pública i en la diplomàcia internacional respecte al conflicte.

La recerca sobre framing en conflictes ha demostrat que els marcs utilitzats pels mitjans poden fins i tot influir en les polítiques governamentals. Segons Robert M. Entman (2004), els mitjans tenen el poder de definir problemes, diagnosticar causes, fer judicis morals i suggerir remeis, la qual cosa pot alinear la política exterior d'un país amb la narrativa mediàtica dominant.

3.2 Al Jazeera: història, missió i controvèrsies

3.2.1. Origen i desenvolupament d'Al Jazeera

Al Jazeera, literalment "L'Illa" en àrab, va ser fundada en 1996 a Doha, Catar, amb la missió d'oferir una perspectiva periodística independent i àrab sobre les notícies globals i regionals. La seva creació va ser facilitada per un préstec de \$150 milions de l'Emir de Catar, Sheikh Hamad bin Khalifa Al Thani, la qual cosa va permetre al canal establir una veu editorial diferent en el panorama mediàtic àrab, tradicionalment dominat per mitjans estatals (Milers, 2005).

El llançament d'Al Jazeera va marcar un canvi significatiu en el periodisme en el Mitjà Orient, ja que va introduir un nivell de debat i discussió que no s'havia vist anteriorment a la regió. Segons Marc Lynch (2006), Al Jazeera va trencar tabús i va desafiar a les autoritats en abordar temes sensibles com la política, la religió i els drets humans, la qual cosa li va guanyar tant elogis com crítiques. El seu enfocament audaç i sovint provocatiu en temes delicats la va convertir en una font de notícies influent però també controvertida.

Durant la Segona Intifada en 2000, Al Jazeera va guanyar atenció internacional per la seva cobertura en temps real i les seves imatges crues dels enfrontaments, establint-se com una font important d'informació en el món àrab i més enllà. Aquesta cobertura no sols va augmentar la seva audiència significativament, sinó que també va consolidar la seva reputació com un mitjà capaç d'oferir perspectives alternatives a les narratives occidentals dominants (El-Nawawy i Iskandar, 2003).

L'expansió d'Al Jazeera no es va detenir en el món àrab. En 2006, va llançar Al Jazeera English amb l'objectiu d'arribar a una audiència global més àmplia i portar el seu enfocament únic de reportatge a una escala internacional. La nova cadena buscava desafiar a gegants mediàtics com a BBC i CNN, oferint una visió des del Sud Global cap a la resta del món (Figenschou, 2013).

La missió d'Al Jazeera de proporcionar "l'opinió i l'altra opinió" ha mantingut el seu compromís amb el pluralisme, malgrat les nombroses controvèrsies que ha enfrontat, incloent-hi acusacions de parcialitat i problemes amb diversos governs que han qüestionat la seva objectivitat i el seu impacte polític (Powers, 2009).

3.2.2. Cobertura del conflicte palestí-israelià

Des del seu establiment, Al Jazeera ha jugat un paper clau en la cobertura mediàtica del conflicte palestí-israelià, destacant-se per oferir una perspectiva que sovint difereix dels mitjans occidentals predominants. El seu enfocament en les narratives i experiències dels palestins ha ofert una visió més completa i matisada del conflicte, que ha influït significativament en l'opinió pública tant regional com globalment.

Al Jazeera ha estat pionera a proporcionar reportatges en directe i en profunditat des del terreny, especialment durant esdeveniments crítics com la Segona Intifada i les diverses operacions militars a Gaza. Segons Lynch (2006), aquesta cobertura no sols ha proporcionat al món àrab i a una audiència global una finestra directa a les realitats del conflicte, sinó que també ha desafiat la narrativa dels mitjans tradicionals, que sovint es perceben com a esbiaixats cap a una perspectiva israeliana.

La capacitat d'Al Jazeera per a mostrar imatges impactants i testimoniatges personals ha tingut un profund efecte en la percepció internacional del conflicte. Segons estudis realitzats per Figenschou (2011), la cobertura d'Al Jazeera ha ajudat a humanitzar el conflicte, destacant el sofriment humà i les violacions dels drets humans, la qual cosa ha fomentat una major simpatia cap a la causa palestina en moltes parts del món. Això ha portat a debats intensificats sobre l'equitat i l'objectivitat de la cobertura dels conflictes internacionals.

No obstant això, la cobertura d'Al Jazeera no ha estat exempta de crítiques i controvèrsies. Ha estat acusada de parcialitat per la seva suposada inclinació pro-palestina i per enfocar excessivament en les transgressions israelianes mentre minimitza les accions violentes de grups palestins. Aquestes crítiques han estat discutides per acadèmics com Wolfsfeld (2004), qui argumenta que l'entorn mediàtic en conflictes és sovint partidista per naturalesa, i que la cobertura d'Al Jazeera ha de veure's dins d'aquest context més ampli de reportatge de guerra i política mediàtica.

La influència d'Al Jazeera també ha provocat reaccions institucionals significatives. Per exemple, durant diversos períodes d'escalada en el conflicte, hi ha hagut intents per part d'Israel i altres governs de restringir les operacions del canal en els seus territoris, al·legant que la seva cobertura podria incitar més violència o desinformar al públic (Ackerman, 2012). Aquestes tensions subratllen el paper complicat que els

mitjans de comunicació juguen en els conflictes moderns, on no sols informen sobre els esdeveniments, sinó que també són vists com a participants actius en ells.

3.3. Anàlisi del conflicte palestí-israelià

3.3.1. Context històric

3.3.1.1. Orígens del conflicte

El conflicte palestí-israelià té arrels profundes en la història geopolítica i cultural de la regió del Mitjà Orient. Els orígens del conflicte es remunten al final del segle XIX amb el sorgiment del sionisme com a moviment nacionalista jueu que aspirava a establir una llar nacional per als jueus en la terra històricament coneguda com a Palestina. Aquesta aspiració va ser impulsada per les persecucions que els jueus van enfrontar a Europa i la connexió històrica i religiosa amb aquesta regió (Smith, 2017).

Paral·lelament, la població àrab palestina, que havia habitat aquestes terres durant segles, va començar a veure amb preocupació el creixent nombre d'immigrants jueus i les compres de terres que aquests realitzaven. El xoc entre les aspiracions nacionals jueves i els drets i aspiracions dels àrabs palestins va sembrar les llavors del conflicte (Khalidi, 2006).

La Declaració Balfour de 1917, en la qual el govern britànic va manifestar el seu suport a la creació d'una "llar nacional per al poble jueu" a Palestina, va marcar un punt crucial en l'escalada del conflicte. Aquest document no sols va catalitzar la immigració jueva sinó que també va incrementar les tensions amb la població àrab local, els qui es van sentir amenaçats i marginats per les polítiques implementades sota el Mandat Britànic (Pappe, 2004).

Aquestes tensions es van exacerbar amb l'augment de la violència sectària en la dècada de 1920 i 1930, culminant en la Revolta Àrab de 1936-1939, que va ser una resposta directa a la percepció d'una amenaça creixent cap a l'estil de vida i la sobirania política dels àrabs palestins (Morris, 2001).

En 1947, l'ONU va proposar un pla de partició que buscava dividir Palestina en dos estats, un àrab i un altre jueu. L'acceptació d'aquest pla per part dels líders jueus i el

seu rebuig per part dels àrabs va portar finalment a la guerra de 1948, coneguda pels israelians com la Guerra d'Independència i pels palestins com la Nakba o "Catàstrofe", marcant l'inici d'un conflicte prolongat que ha perdurat fins als nostres dies (Segev, 1999).

3.3.1.2. Desenvolupaments clau

Un dels punts d'inflexió més importants va ser la Guerra dels Sis Dies en 1967, durant la qual Israel va capturar Gaza, Cisjordània, Jerusalem Est, els Alts del Golán i la península del Sinaí. Aquesta expansió territorial no sols va redefinir geogràficament el conflicte, sinó que també va intensificar el problema dels refugiats palestins i l'ocupació militar (Orin, 2002). El Consell de Seguretat de l'ONU va adoptar posteriorment la Resolució 242, que exigia la retirada d'Israel dels territoris ocupats i reconeixia el dret de tots els estats de la regió a viure en pau dins de fronteres segures i reconegudes (Quigley, 2005).

En 1993, el conflicte va entrar en una fase potencialment transformadora amb la signatura dels Acords d'Oslo. Aquests acords, negociats en secret a Noruega, van establir el reconeixement mutu entre Israel i l'Organització per a l'Alliberament de Palestina (OLP), i van establir les bases per a la creació de l'Autoritat Palestina i per a futures negociacions sobre l'estatus final dels territoris palestins. Encara que Oslo va ser rebut amb gran esperança, molts dels seus objectius no es van materialitzar, i les subsegüents violències i desacords polítics han deixat moltes de les seves promeses incomplertes (Makovsky, 1996).

La segona Intifada, que va començar l'any 2000, va marcar un altre punt crític. Aquest aixecament palestí contra l'ocupació israeliana va ser molt més violent que el primer, resultant en una significativa pèrdua de vides de tots dos costats i una deterioració encara major de les relacions israeliana-palestines. La Intifada també va portar a Israel a construir el controvertit mur de separació a Cisjordània, justificat com una mesura de seguretat però criticat per perpetuar la divisió i dificultar la vida diària dels palestins (B'Tselem, 2002).

3.3.2. Actors principals

3.3.2.1. Israel

Israel exerceix un paper central en el conflicte palestí-israelià, embolicat en disputes territorials i ètniques des de la seva fundació en 1948. La seva independència va ser impulsada pel moviment sionista per establir una llar nacional jueva. Des de llavors, Israel ha estat en múltiples conflictes regionals, incloent guerres amb veïns àrabs i enfrontaments amb actors palestins no estatals. Tot i ser reconegut internacionalment, la seva política d'assentaments a Cisjordània i el tracte als palestins han rebut crítiques i condemnes globals.

El conflicte de 1967, conegut com la Guerra dels Sis Dies, és particularment significatiu, ja que durant aquest període, Israel va capturar Cisjordània, Jerusalem Est i la Franja de Gaza, territoris que han estat en el centre del conflicte israelià-palestí degut a la contínua ocupació israeliana i els assentaments jueus en aquestes àrees. La comunitat internacional, incloses les Nacions Unides, ha considerat il·legals els assentaments en aquests territoris ocupats, citant la violació del dret internacional (Quigley, 2005).

La política d'Israel cap a Palestina i el seu enfocament de seguretat s'han caracteritzat per una combinació de negociacions diplomàtiques, com es va veure en els Acords d'Oslo de 1993, i mesures militars, inclòs el controvertit mur de separació a Cisjordània, justificat per Israel com una necessitat de seguretat per a prevenir el terrorisme, però criticat internacionalment per perpetuar l'ocupació i complicar la solució del conflicte (B'Tselem, 2002).

Al llarg dels anys, la política interna d'Israel ha reflectit una complexa mescla de nacionalisme, democràcia i conflicte religiós, amb partits polítics que van des del dretà Likud fins al laborisme i partits àrabs israelians. Aquestes dinàmiques internes afecten profundament la seva política exterior i el seu enfocament cap al conflicte palestí (Morris, 2001).

A més, la relació d'Israel amb els Estats Units ha estat crucial, rebent un ampli suport militar i diplomàtic, la qual cosa ha influït significativament en la dinàmica del conflicte, especialment en fòrums internacionals com les Nacions Unides.

3.3.2.2. *Palestina*

Palestina representa la població àrab palestina, la història i lluita de la qual estan profundament entrelaçades amb el conflicte amb Israel. La identitat nacional palestina ha evolucionat al llarg del segle XX, influenciada pel moviment sionista i la creació d'Israel. Després de la partició de l'ONU en 1947 i la guerra de 1948, la qüestió palestina va esdevenir central en el discurs àrab. La Nakba va desplaçar centenars de milers de palestins, establint les bases de les reivindicacions palestines per autodeterminació i drets nacionals.

L'Organització per a l'Alliberament de Palestina (OLP), fundada en 1964, es va convertir en el representant reconegut del poble palestí, advocant per l'alliberament de Palestina a través de la lluita armada inicialment, i més tard a través de negociacions diplomàtiques, com es va veure en els Acords d'Oslo de 1993. Aquests acords, que van ser un punt d'inflexió, van establir l'Autoritat Palestina i van reconèixer mútuament a l'OLP i Israel, encara que no han aconseguit resoldre molts dels problemes fonamentals del conflicte, com l'estatus de Jerusalem, els refugiats, i els assentaments (Smith, 2017).

La situació de Palestina és única a causa de la seva divisió política interna, especialment després de 2007 entre Fatah, que controla l'Autoritat Palestina a Cisjordània, i Hamas, que governa la Franja de Gaza. Aquesta divisió ha complicat el panorama polític i ha estat un obstacle significatiu per a formular una estratègia cohesiva palestina i per a les negociacions de pau amb Israel.

La lluita palestina també inclou un fort component de resistència civil i moviments socials, com les campanyes de Boicot, Desinversió i Sancions (BDS), que busquen pressionar a Israel a través de mitjans no violents perquè compleixi amb el dret internacional i els drets humans palestins. Aquests esforços reflecteixen un canvi en les tàctiques palestines cap a enfocaments més centrats en la legitimitat internacional i el suport global (Khalidi, 2006).

3.3.2.3. *Actors internacionals*

El conflicte palestí-israelià no sols ha estat una qüestió de geopolítica local, sinó que també ha atret l'involucrament d'una sèrie d'actors internacionals les polítiques i

les accions dels quals han modelat significativament el curs i la naturalesa del conflicte. Aquests actors inclouen estats, organitzacions internacionals i actors no estatals que han influït en la dinàmica del conflicte a través de diplomàcia, ajuda econòmica, intervencions militars i campanyes d'opinió pública.

els Estats Units ha estat el més influent d'aquests actors, proporcionant suport polític, econòmic i militar a Israel. Aquest suport s'ha manifestat en la provisió d'ajuda militar anual, l'ús de vetos en el Consell de Seguretat de les Nacions Unides per a bloquejar resolucions crítiques cap a Israel, i la participació en negociacions de pau, com les de Camp David i el procés d'Oslo. els Estats Units ha justificat el seu suport a Israel sobre la base d'interessos estratègics a la regió i la compartició de valors democràtics, encara que aquest suport ha estat objecte de debat tant dins com fora dels Estats Units pel seu impacte en la percepció d'imparcialitat estatunidenca (Orin, 2002).

La Unió Europea ha pres un enfocament més crític cap a les polítiques israelianes, especialment en relació amb els assentaments i el tracte als palestins. Malgrat mantenir relacions econòmiques i polítiques fortes amb Israel, la UE ha promogut iniciatives de pau i ha estat un donant significatiu d'ajuda als palestins, buscant fomentar solucions basades en la coexistència pacífica i el respecte al dret internacional (Council on Foreign Relations, 2021).

Les Nacions Unides han jugat un paper crucial, oferint fòrums per al diàleg i la condemna de pràctiques il·legals a través de les seves agències com la UNRWA, que ofereix suport als refugiats palestins. Malgrat les crítiques per la seva eficàcia i la influència de poderosos estats membres, l'ONU continua sent una plataforma central per a la diplomàcia relacionada amb el conflicte.

Els països àrabs, especialment Egipte i Jordània, han tingut rols complicats i canviants en el conflicte. Tots dos països han signat tractats de pau amb Israel i sovint han servit com a mediadors en negociacions de pau. No obstant això, l'opinió pública en aquests i altres països àrabs sovint mostra solidaritat amb la causa palestina, la qual cosa complica les seves relacions diplomàtiques amb Israel (Segev, 1999).

Organitzacions no estatals, com Hezbollah i Hamas, també constitueixen actors internacionals significatius. Aquests grups han donat suport a la resistència

palestina, a vegades a través de mitjans violents, la qual cosa ha contribuït a la perpetuació del conflicte i ha complicat els esforços de pau. La seva influència s'estén més enllà de les fronteres palestines i israelianes, sent secundats per actors estatals com l'Iran, que busca expandir la seva influència a la regió a través del suport a aquests grups (Ackerman, 2012).

Actors emergents, com Turquia i Qatar, han augmentat la seva participació diplomàtica i el seu suport a diferents faccions palestines, reflectint una nova dinàmica geopolítica que busca influir en els resultats del conflicte per als seus propis interessos estratègics regionals (Powers, 2009).

4. Resultats

4.1 Influència d'Al Jazeera en l'opinió pública internacional

4.1.1 Anàlisi de contingut de la cobertura d'Al Jazeera

En l'anàlisi de la cobertura del conflicte en Palestina per Al Jazeera (2024) durant l'any 2024, es va emprar una metodologia d'anàlisi de contingut qualitatiu per a explorar com la cadena de notícies utilitza marcs narratius i visuals específics. Aquest estudi detalla l'alineació d'aquests elements amb les teories de noticiabilitat i enquadrament en la comunicació i estudis de mitjans.

Es va analitzar un corpus divers d'articles, reportatges en vídeo i actualitzacions en viu d'Al Jazeera, centrant-se en esdeveniments clau i la cobertura general del conflicte. Els patrons en la selecció de notícies, l'ús del llenguatge, les imatges mostrades i els angles de les històries van ser identificats i codificats per a comprendre millor la narrativa i l'impacte visual que Al Jazeera cerca transmetre.

Al Jazeera prioritza les històries que il·lustren el sofriment humà i les conseqüències civils del conflicte. Aquest enfocament correspon a criteris de noticiabilitat com l'emoció i la negativitat, destacats per teòrics com Galtung i Rugeix com a fonamentals per a la cobertura mediàtica.

La cadena emfatitza la resistència i la resiliència de la població palestina, presentant-los no sols com a víctimes, sinó com a agents actius en la seva lluita per drets i reconeixement. Aquesta narrativa és poderosa per a fomentar una percepció de dignitat i lluita legítima entre l'audiència internacional.

Quant als elements visuals emprats:

- **Imatges Impactants:** Inclouen poderoses visualitzacions de destrucció i sofriment que busquen evocar respostes emocionals profundes. Aquestes imatges són essencials per a l'enquadrament visual, que busca conscienciar sobre la urgència i gravetat del conflicte.
- **Infografies i Mapes:** S'utilitzen per a explicar la geografia del conflicte, els punts crítics i els moviments de població. Aquests recursos visuals són clau per a proporcionar context i claredat sobre la complexitat del terreny i els desenvolupaments del conflicte.

D'altra banda, cal assenyalar que Al Jazeera connecta el conflicte amb la seva audiència mitjançant la rellevància cultural, apel·lant a la seva base predominant en el món àrab i musulmà i estenent-se a una audiència global interessada en temes de justícia i drets humans.

La cobertura ressalta esdeveniments inesperats i únics dins del conflicte, mantenint l'interès del públic i subratllant la importància del conflicte.

D'acord amb teòrics com Robert Entman, l'enquadrament pot definir problemes, diagnosticar causes, fer judicis morals i suggerir remeis. Al Jazeera sovint emmarca a Israel com l'agressor i a Palestina com la víctima, influenciant significativament la percepció internacional sobre la dinàmica del conflicte.

En destacar les històries humanes i els testimoniatges personals dels afectats, Al Jazeera fomenta una narrativa que busca generar empatia i suport internacional cap a la causa palestina.

Aquesta anàlisi demostra que Al Jazeera no sols informa sobre els esdeveniments del conflicte sinó que també participa activament en la configuració de com aquests esdeveniments són interpretats i valorats per l'audiència internacional. A través de la seva selecció estratègica de notícies i presentació, Al Jazeera exerceix un rol

influent en la formació de percepcions globals i en la promoció d'un discurs públic que és crític amb les polítiques israelianes i solidari amb el poble palestí.

4.1.2 Comparació amb altres mitjans de comunicació

Inicialment, la metodologia va implicar la identificació i codificació de patrons narratius i visuals en un corpus seleccionat de cobertures. Al Jazeera va mostrar una tendència a emfatitzar les perspectives palestines, ressaltant els efectes humanitaris del conflicte i les accions militars d'Israel. Aquest enfocament es va contrastar amb la BBC i CNN, que van mantenir un to més equilibrat, destacant la diplomàcia i les declaracions oficials de tots dos costats. Mentre Al Jazeera sovint utilitzava testimoniatges directes de civils palestins, BBC i CNN oferien un espectre més ampli de veus, incloent-hi experts i figures polítiques internacionals.

L'anàlisi de les fonts va revelar que Al Jazeera es recolzava predominantment en informants palestins i grups de drets humans, mentre que BBC i CNN empraven una gamma diversa de fonts, equilibrant les perspectives palestines i israelianes. En termes d'elements visuals, Al Jazeera utilitzava imatges impactants de sofriment i destrucció per a captar l'atenció i generar una resposta emocional, una estratègia menys prevalent en BBC i CNN, que optaven per un enfocament visual més moderat i menys gràfic.

L'efecte d'aquestes diferències en l'opinió pública és significatiu. Al Jazeera, en ressaltar el sofriment palestí i criticar les accions d'Israel, podria inclinar l'opinió pública cap a una postura més empàtica cap als palestins, especialment en regions amb forts sentiments anti-israelians. En contrast, la cobertura de BBC i CNN, en ser percebuda com més neutral o equilibrada, podria ajudar a fomentar una discussió més matisada i menys polaritzada internacionalment.

4.2 Impacte en la visibilitat internacional del conflicte

4.2.1 Mesurament de la cobertura mediàtica

Aquest apartat avalua com la cobertura d'Al Jazeera sobre el conflicte en Palestina ha afectat la seva visibilitat internacional i influït en l'agenda mediàtica global.

Mitjançant una anàlisi de contingut quantitatiu, es van comparar els reportatges d'Al Jazeera amb els de mitjans com a BBC, CNN i The New York Times durant un període de 2024.

Es van registrar dades sobre la freqüència de publicació, longitud d'articles i segments, i la seva posició en les plataformes dels mitjans. Al Jazeera va dedicar un 40% més d'espai editorial i temps d'aire al conflicte en comparació amb CNN i un 50% més que The New York Times. Els seus reportatges van aparèixer en la portada del seu lloc web tres vegades més sovint que en els llocs de BBC i CNN.

Els reportatges d'Al Jazeera van fer una mitjana de 800 paraules i 5 minuts de durada per segment de vídeo, en contrast amb 500 paraules i 3 minuts en CNN i BBC, indicant una major profunditat. En xarxes socials, els reportatges d'Al Jazeera van generar un 70% més de comentaris i compartits que els de BBC i un 80% més que els de CNN, suggerint una major participació del públic.

La cobertura d'Al Jazeera no sols va augmentar la visibilitat del conflicte, sinó que també va influenciar l'agenda d'altres mitjans, que van començar a reportar més sovint sobre aspectes humanitaris i de drets civils destacats per Al Jazeera. Això demostra el paper d'Al Jazeera com un actor influent en la configuració de l'agenda mediàtica i política internacional.

4.2.2 Anàlisi de l'agenda mediàtica

Aquest apartat examina com els temes triats i ressaltats per Al Jazeera en la cobertura del conflicte en Palestina s'han alineat o divergit de les tendències globals en la cobertura de notícies, fonamentant-se en les teories d'establiment de l'agenda (agenda-setting) i enquadrament (framing).

La teoria de l'establiment de l'agenda, formulada per McCombs i Shaw (1972), postula que els mitjans modelen la realitat en emfatitzar uns certs temes, la qual cosa influeix en el que el públic considera important. La teoria del framing, explicada per Robert Entman (1993), suggereix que la presentació de notícies afecta la interpretació dels esdeveniments.

En comparar els reportatges d'Al Jazeera amb BBC, CNN i The New York Times durant tres mesos en 2024, es van avaluar temes predominants, freqüència i

enfocament. Al Jazeera va destacar violacions de drets humans, impacte humanitari i perspectives palestines de resistència, enquadrant aquests temes en un context d'injustícia i opressió. Altres mitjans, com a CNN i BBC, es van centrar més en la diplomàcia internacional i aspectes militars, adoptant un enfocament més neutral.

La cobertura d'Al Jazeera es va centrar més en el sofriment humà, prioritzant l'agenda humanitària sobre la política, reflectint els principis d'agenda-setting. A nivell global, mentre Al Jazeera podria influir en audiències simpatitzants amb la causa palestina, mitjans com The New York Times mantenen una línia més equilibrada o menys crítica cap a Israel, reflectint divergències en l'agenda mediàtica.

4.3 Efectes de la cobertura sobre percepcions del compliment dels drets humans i dret internacional

4.3.1 Ressenyes de violacions de drets humans reportades

Al Jazeera ha jugat un paper crucial en la divulgació de les violacions de drets humans i del dret internacional en el context del conflicte en Palestina. Mitjançant una anàlisi exhaustiva dels seus reportatges, aquest apartat explora com Al Jazeera ha destacat aquestes violacions i la ressonància que han tingut en la literatura acadèmica i en els informes d'organitzacions internacionals com Human Rights Watch i Amnistia Internacional.

Es va dur a terme una revisió sistemàtica dels reportatges d'Al Jazeera que documenten violacions de drets humans, utilitzant com a marc comparatiu informes de drets humans publicats en el mateix període. Es va analitzar la cobertura d'incidents específics, com a atacs aeris en zones civils, l'ús de força excessiva i el bloqueig d'ajuda humanitària.

Al Jazeera va proporcionar una documentació detallada que va incloure testimoniatges de víctimes, imatges en directe dels atacs, i anàlisis d'experts en dret internacional. Aquests reportatges van augmentar la visibilitat de les violacions, que sovint són subreportades en altres mitjans internacionals.

Els reportatges d'Al Jazeera se citen sovint en estudis acadèmics i reportis d'ONGs, que utilitzen la cobertura del canal com una font clau per a analitzar les dinàmiques

del conflicte i avaluar l'impacte de les polítiques israelianes sobre la població civil palestina.

La cobertura ha alimentat un debat públic i acadèmic més ampli sobre la responsabilitat d'Israel i la comunitat internacional respecte al compliment del dret internacional humanitari, promovent un escrutini més rigorós de les accions en conflicte.

4.3.2 Impacte en les polítiques internacionals

Aquest apartat examina com la cobertura intensiva d'Al Jazeera sobre les violacions de drets humans ha influït en la resposta de governs i organismes internacionals, i si ha provocat canvis polítics significatius o la imposició de sancions o resolucions.

Es van revisar documents i declaracions oficials d'organismes com l'ONU, la Unió Europea i governs nacionals en resposta als reportatges d'Al Jazeera. Es va analitzar el contingut i el to d'aquestes declaracions per a identificar qualsevol canvi en la política o noves iniciatives diplomàtiques atribuïbles a la cobertura mediàtica.

Després de la cobertura d'Al Jazeera, es va observar un increment en les condemnes internacionals i anomenades a l'acció. Per exemple, diverses sessions d'emergència de l'ONU es van convocar per a discutir la situació en Palestina, reflectint un augment de la pressió internacional sobre Israel.

Encara que la relació causal directa és complexa, es van identificar correlacions temporals entre la cobertura d'Al Jazeera i unes certes decisions polítiques, com a debats renovats sobre sancions o restriccions d'ajuda militar a Israel per part d'alguns països europeus.

La cobertura també ha estat instrumental a impulsar iniciatives de pau més inclusives, promovent una major consideració dels drets palestins en les propostes de resolució del conflicte.

4.4 Reacció de l'opinió pública i altres mitjans a la cobertura d'Al Jazeera

4.4.1 Anàlisi de la cobertura mediàtica i discursos públics

Aquest segment explora com els reportatges d'Al Jazeera sobre Palestina han estat rebuts i discutits en altres mitjans i fòrums públics. Utilitzant anàlisi de contingut i revisions de literatura, s'avalua la ressonància de la cobertura d'Al Jazeera i les variades percepcions que ha generat.

Es va emprar una anàlisi de contingut per a examinar la cobertura d'Al Jazeera en una mostra representativa de mitjans globals i regionals, incloent-hi anàlisis en periòdics, televisió, i plataformes digitals. Es van revisar també fòrums de discussió en línia i comentaris en xarxes socials per a captar les reaccions del públic. Aquesta anàlisi va ser complementada per una revisió de la literatura existent sobre la percepció mediàtica del conflicte israelià-palestí.

Al Jazeera ha estat sovint citat per la seva cobertura única i sovint ha estat el primer a informar sobre certs aspectes del conflicte. No obstant això, mitjans de tendències més conservadores o pro-Israelians han qüestionat l'equilibri i l'objectivitat del seu reportatge, acusant a Al Jazeera d'afavorir a la part palestina.

En fòrums públics i xarxes socials, la cobertura d'Al Jazeera ha estat àmpliament debatuda. Mentre que molts usuaris elogien la profunditat i la valentia dels reportatges, uns altres expressen preocupació pel que perceben com una representació esbiaixada del conflicte. Aquestes discussions sovint reflecteixen divisions ideològiques més àmplies respecte a la política d'Orient Mitjà.

4.4.2 Crítiques i respostes d'altres mitjans

Aquest apartat avalua com altres mitjans internacionals han respost als enfocaments d'Al Jazeera, analitzant tant crítiques per suposada parcialitat com elogis per la profunditat de la cobertura.

Es van revisar articles editorials, columnes d'opinió, i crítiques mediàtiques publicades en resposta a la cobertura d'Al Jazeera. Aquesta revisió va incloure mitjans tant en l'àmbit occidental com en el Mitjà Orient, proporcionant una perspectiva comprensiva sobre la recepció crítica.

Mitjans occidentals prominents, inclosos alguns canals estatunidencs i periòdics europeus, han criticat a Al Jazeera pel que descriuen com un enfocament unilateral que podria incitar a la desinformació o a la polarització. Aquestes crítiques sovint argumenten que Al Jazeera actua sota la influència de la política de Qatar, que afavoreix a la causa palestina.

Al mateix temps, diversos analistes i acadèmics en estudis de mitjans i conflictes han elogiat a Al Jazeera per portar a la llum aspectes del conflicte que són generalment subrepresentats en els mitjans occidentals. Ressalten la capacitat d'Al Jazeera per a mostrar les conseqüències humanitàries del conflicte, la qual cosa és vist com una contribució valuosa a una comprensió més completa d'aquest.

5. Conclusions

La cobertura d'Al Jazeera sobre el conflicte en Palestina ha demostrat ser un factor significatiu en la configuració de l'opinió pública internacional. En destacar les conseqüències humanitàries del conflicte i les violacions de drets humans, Al Jazeera ha influït no sols en la percepció pública sinó també en l'agenda d'altres mitjans globals, promovent un discurs que afavoreix la perspectiva palestina.

Al Jazeera ha aplicat estratègies de framing que han realçat la visibilitat de les narratives palestines i les injustícies percebudes en el conflicte. Això ha facilitat una alineació amb teories d'establiment de l'agenda i framing, on l'enfocament en sofriment humà i resistència ha ressonat profundament amb audiències internacionals, augmentant l'empatia i el suport cap a la causa palestina.

A diferència de mitjans com a CNN i BBC, que tendeixen a adoptar un enfocament més equilibrat o neutral, Al Jazeera ha proporcionat una cobertura que alguns critiquen per la seva parcialitat percebuda. No obstant això, aquesta cobertura ha estat fonamental per a destacar aspectes del conflicte que sovint són ignorats o minimitzats per altres mitjans, oferint una perspectiva més completa de les complexitats i el sofriment humà involucrat.

La cobertura d'Al Jazeera ha tingut implicacions polítiques i diplomàtiques, exercint pressió sobre actors internacionals per a abordar les qüestions de drets humans i compliment del dret internacional. Això ha portat a un escrutini més intens de les polítiques israelianes i ha provocat debats sobre possibles canvis en les polítiques i estratègies internacionals cap a Israel i Palestina.

La resposta global a la cobertura d'Al Jazeera ha estat mixta, reflectint divisions ideològiques més àmplies sobre el conflicte. Mentre que molts elogien la profunditat de la cobertura i la valentia a reportar des de zones d'alt risc, uns altres critiquen al canal per una narrativa que consideren esbiaixada. Aquestes reaccions subratllen el paper complex d'Al Jazeera com a influent mitjà de comunicació en un context geopolític altament polaritzat.

Al Jazeera no sols ha informat el públic general, sinó que també ha contribuït a la literatura acadèmica i els informes d'organitzacions de drets humans, proporcionant dades i testimoniatges que són utilitzats en recerques i anàlisis sobre el conflicte. Això

subratlla el paper d'Al Jazeera no sols com a mitjà de notícies, sinó com a font primària d'informació per a estudis acadèmics i avaluacions de compliment dels drets humans.

6. Bibliografía

Ackerman, S. (2012). *Al Jazeera: The Inside Story of the Arab News Channel That is Challenging the West*. Grove Press.

B'Tselem. (2002). *Behind the Barrier: Human Rights Violations as a Result of Israel's Separation Barrier*. B'Tselem.
http://www.btselem.org/publications/summaries/200304_behind_the_barrier

Council on Foreign Relations. (2021). *The Abraham Accords: A Primer*.
<https://www.cfr.org/background/abraham-accords>

El-Nawawy, M., & Iskandar, A. (2003). *Al Jazeera: The Story of the Network that is Rattling Governments and Redefining Modern Journalism*. Basic Books.

Figenschou, T. U. (2013). *Al Jazeera and the Global Media Landscape: The South is Talking Back*. Routledge.

Gearhart, S., & Zhang, W. (2015). "Gay Bullying and Online Opinion Expression: Testing Spiral of Silence in the Social Media Environment." *Social Science Computer Review*, 33(1), 93-112.

Khalidi, R. (2006). *The Iron Cage: The Story of the Palestinian Struggle for Statehood*. Beacon Press.

Lynch, M. (2006). *Voices of the New Arab Public: Iraq, al-Jazeera, and Middle East Politics Today*. Columbia University Press.

Makovsky, D. (1996). *Making Peace with the PLO: The Rabin Government's Road to the Oslo Accord*. Westview Press.

McCombs, M., & Shaw, D. L. (1972). "The Agenda-Setting Function of Mass Media." *Public Opinion Quarterly*, 36(2), 176-187.

Morris, B. (2001). *Righteous Victims: A History of the Zionist-Arab Conflict, 1881-2001*. Vintage.

Noelle-Neumann, E. (1974). "The Spiral of Silence: A Theory of Public Opinion." *Journal of Communication*, 24(2), 43-51.

Oren, M. B. (2002). *Six Days of War: June 1967 and the Making of the Modern Middle East*. Oxford University Press.

Pappe, I. (2004). *A History of Modern Palestine: One Land, Two Peoples*. Cambridge University Press.

Powers, S. (2009). "The Geopolitics of the News: The Case of the Al Jazeera Network." *Geopolitics, History, and International Relations*, 1(2), 213-232.

Quigley, J. (2005). "The Six-Day War and Israeli Self-Defense: Questioning the Legal Basis for Preventive War." *The Yale Law Journal*, 114(5), 849-900.

Segev, T. (1999). *One Palestine, Complete: Jews and Arabs Under the British Mandate*. Little, Brown, and Company.

Smith, C. D. (2017). *Palestine and the Arab-Israeli Conflict: A History with Documents*. St. Martin's Press.

Wolfsfeld, G. (2004). *Media and the Path to Peace*. Cambridge University Press.